

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan s večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v petek 16. avgusta 1889.

Češko državno pravo in zedinjena Slovenija.

(Časopisu „Politik“ v odgovor.)

I.

Slovenski državni poslanec, ki v svojo političsko nezmotnost veruje, bi tudi druge rad zazibal v tak sen, čutil je potrebo, oglasiti se o naših volitvah v nemškem Praškem listu. Stori je to na tako nečuden način, da se je moral vsak trezno misleč človek čuditi, kako je mogoče pisati tako strastno, neosnovano in neolikano možu, ki se prišteva najvišji inteligenciji naroda slovenskega.

S tem pa ni bilo še dovolj. Političnih intrig polno srce velelo mu je, da mora naš list in s tem seveda tudi može, ki stoje za njim, ovaditi pred češkimi našimi zavezniki, da zastopamo načela, katera so diametralno nasprotna političnim načelom njihovim in po tem takem nevarna za njihova prizadevanja.

Ako že „odličnemu slovenskemu poslancu“ — kakor ga imenuje „Politik“ — pustimo, opiraje se na znani francoski rek „le style c'est l'homme“, nedotaknjen način njegovega pisanja, moramo vendar proti omenjenemu prečudnemu početju protestovati najodločneje.

Mi nemamo navade, da bi se utikali v notranje češke zadeve, in zato smo tudi lani odločno izrekli se proti klubu slovenskih državnih poslancev, ko je odposlal v Prago brzojavko, s katero se je nedvoumno obsojalo ravnanje svobodomiselnih čeških stranke. Okolnosti so pokazale, kako prav smo imeli in danes bi morebiti ravno ona politična jegulja, katera je slovenske poslance pridobila za to demonstracijo, bila vesela, ko bi se ona brzojavka ne bila odposlala.

Mi nismo dajali nikdar svetov ni staročeške ni mladočeške stranki, ker vemo, da so oboji politično izurjeni dovolj, da bodo vedeli odbirati ona pota, ki vodijo k sreči naroda. Pa ko bi bili mi semtertje tudi imeli o jedne in druge specifično

češke zadevi posebno svoje mnenje, gotovo bi ga ne bili usiljevali bratom Čehom, ker vemo, da bi jih to bilo bolelo, kakor boli nas, kadar „Politik“ s strankarskega stališča svojega sodi naše domače zadeve.

Odločno zavračamo zlobno natančevanje slovenskega državnega poslanca, da je pod našo zaščito izšla knjiga „Das Parteiwesen in Böhmen“. Gospod poslanec ve dobro, da z omenjeno knjigo naš list ni v nobeni zvezi, ko da se je tiskala v tistej tiskarni, v kateri zapušča tiskalnico tudi naš list. Ako je navzlic temu trdil, da se je tiskala pod našim pokroviteljstvom, storil je to zato, da bi naš list in inteligencijo slovensko, katera stoji za njim očrnil v čeških političnih krogih.

Prepričani smo, da se mu to ne bode posrečilo. Njegovo pisarenje proti nam utegne pač vseč biti „Politik“, katera je — ali prostovoljna ali prisiljena nečemo preiskovati — zagovornica vseh vladnih činov in katera je že tudi odobraval madžarska nasilstva na Hrvatskem; češki narod pa ve dobro, da smo ravno mi z največjim nadušenjem pozdravili leta 1870 cesarski reskript, s katerim se je imel obnoviti starodavni sijaj krone sv. Václava.

Pač pa utegne „Politik“, ako se okolnosti spremené, še doživeti, da bode ravno tiste, ki se sedaj po njenih predalih pulijo za zgodovinske individualitete kraljestev in dežel, videla v vojih, v katerih ne bodo stali bojevniki za pravice svetovláclavske krone.

Nam rodoljubja nikdo odrekati ne more. Kot rodoljubi slovenski stojimo na narodnem stališču in se poganjamo za načelo narodnosti. Nam tudi drug zega ne preostaja, ker nam nemila usoda iz preteklih stoletij ni zapustila taci zgodovinskih pravic, kakor našim bratom Čehom in Hrvatom, katerih dežele so nekaj bile samostalne in so se kot take priklopile Avstriji. Hrvatje imajo obnovljen del sv. stare avtonomije. Iz vsega srca veselili smo se, ko so dosegli ta uspeh, in sedaj, ko vidimo, kako jim Madžari skušajo odkrhati pravo za pravom, vedno odločno zagovarjamo ta njihova prava

proti azijskemu brezpravju. Že to samo dokazuje, da se bratje Čehi nemajo nikdar bati, da bi jih mi s svojimi skromnimi silami ne podpirali v boji za njihova zgodovinska prava.

Mi Slovenci pa, kakor smo že naglasili, nimamo zgodovinskega prava. Vsi naši zgodovinski spomini so dolga vrsta krivic, katere smo trpeti imeli od družih narodov; vse naše zgodovinsko pravo, je pravo do hlapčevanja. Za nas Slovence torej stoje stvari drugače. Mi Slovenci moramo biti narodni avtonomisti in to je načelo katero zastopajo mej nami najboljši naši možje že od 1848. leta, ko se je prvič formulovala zahteva po združeni Sloveniji, pa do današnjih dni. Ako nam torej „odlični slovenski poslanec“ očita v „Politiki“ radikalno konfuznost, potem pa sam priznava, da zedinjena Slovenija mora še vedno ostati neoboriv postulat vsacega rodoljuba, tedaj je s tem hotel le prikupiti se onim vladnim in nevladnim krogom, za katere je narodni radikalizem to, kar za neko žival rudeča zaplata, ob enem pa pokazati se vendar še v bengaličnem svitu pravega rodoljuba. Da je pri tem zabredel v protislovje in konfuznost, kakoršno očita drugim: kaj za to? — Vender o tem v drugem članku.

Levstikova slavnost v Velikih Laščah.

(Dalje.)

Na to govoril je župan g. Matija Kočevar tako:

Na prošnjo Vašo kot župan v imenu občine Velikolaške izjavljam, da občina radostno vprejme Levstikov spomenik v svoje varstvo. Vsprejema ga tem radostneje, ker je postavljen ta lepi spomenik našemu občanu, dičnemu pesniku slovenskemu, na čegar delovanje je ponosna vsa domovina slovenska.

Ta spomenik je vidno znamenje zavednosti slovenske, živa priča veselega in vsestranskega napredka, katerega je narod slovenski napravil v zadnjih 40 letih pod milim in pravičnim vladanjem Nj. Velečastva presvetlega cesarja Frana Josipa I., kateremu zakličem trikratni „Živio!“ (Naudušeni živio-klici, pevci zapoje cesarsko pesen.)

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XIV.

(Dalje.)

Po propovedi, v kateri je poleg starih latinskih, nekje na Španjskem tiskanih knjig razkladal nauk o kraljestvu božjem na zemlji, vzel je v roko polo papirja, na kateri je zdaleka rudel uradni pečat, in čital z zvočnim glasom obnovljenje cesarske odredbe, po kateri se trupla mrtvecev ne smejo zapirati v rakve, temveč se morajo pokopavati v platno zavita, kar se s tem vsem prebivalcem češkega kraljestva, naj si bodo te ali druge vere zopet nujno na znanje daje.

Predno je župnik prečital teh par vrst, moral se je dvakrat globoko oddahnuti. Proti koncu tresel se mu je nekako papir v roki in pred očmi delale so se mu megle. V cerkvi razleglo se je nenavadno šumenje, bil je slišati tudi utišen, poluglasen govor. To pa se gospodu župniku, odkar so ga posvetili, še ni nikdar zgodilo. Kadar je propovedoval, kadar

koli je kaj oglašal, bilo je vselej tiho — res kakor v cerkvi. Kadar se je čulo včasih iz kake klopi glasnejše smrčanje, nasmehnil se je gospod župnik zlahka, nagnil se na propovednici malo čez ograjo, zakričal za spoznanje bolj, spodaj streslo se je nekaj glav in v cerkvi ni bilo zopet slišati drugzega, kakor prosti, jednolični glas propovednikov.

Gospod župnik pogledal je za nekaj trenutkov po cerkvi. Oči uprle so se v oblaki obraz Jiříškega krovca, za migljaj obstale so na nekem prerensnem obličji Květovem in potem povesile so se preko smehljajočega lica sodnika Ouřade.

Gospod župnik odahnil se je — že tretjič, nekako naglo postalo mu je lažneje. In pristavil je z močnim, za sluh trdim glasom: „In pristavlja se, da se ta zapoved v potrebi izvede z močjo in silo!“

Gospod župnik izgovoril je poslednje besede ježno in zopet je pogledal po cerkvi po kmetih. A zdaj bil je v njegovem pogledu oster ukor, ker so pod korom začeli že precej glasno govoriti.

Drugi večer pripeljali so v Jiříce ukljub opomnji gospoda župnika Adamcu rakev. Bila je hrastova, svetlo pobarvana z bliščem Kristusom. Na rakvi sedel je Refunda s sklenjenima rokama in povešeno glavo. Kar je Adamec zatisnil oči, ni se

ganil iz Jiříce. Hotel ga je spremiti na Okrouhlinu. Včeraj zjutraj bil je tudi v cerkvi, a na povratni poti šel je zadnji in ni pregovoril z nikomer besedice. Ko pa je sedel pri Květu za mizo, uprl je oči v seljaka in rekel: „Ali ni že bil v Lstiboři?“

„Ravno na to mislim!“

„Pojdem sam tija!“

„Lepo daj narediti!“

„Bodi brez skrbi!“

Refunda ustal je čez nekaj časa, šel v kočico, v kateri je na postelji v čisti beli srajci ležal pokojnik, vzel na njem mero s svojo palico, obstal nekaj časa poleg, potem pa krenil v Lstiboř k rakvarju.

Z Jiříce do Lstiboře ni bila napravljena pot, šla tudi ni po več tednov živa duša tija. V navetem snegu kazal se je sem ter tija samo sled zajca, katerega je ostrá zima gnala do ljudskih stanovanj. Refunda pa je korakal po snegu, kakor knez Švarcenberk, kadar gre po livadah.

Lstibořski rakvar bil je na daleč sloviti. O svojih rakvah rekal je, da se v njih boljše spi, kakor v svatbenih posteljah. Dekletom in mladenčem pa jih je znal sosešno zboljšati. Ljudje so govorili, da je kar radost tako rakev pogledati.

(Dalje prih.)

Po tem govoru polagali so se na spomenik prekrasni venci z nastopnimi napisi:

Narodna ribniška dekleta slavnemu pisatelju. — Gospé Velikolaške Levstiku. — Uzornemu Slovincu. — Slovenec rojaku. — Novomeška narodna društva. — Pevsko društvo „Slavec“ in še drugi venci brez napisov.

Ob 1. uri popoldne pričel je banket, katerega se je udeležilo 250 oseb. Razven že omenjenih odposlanstev, bilo je razumnikov iz raznih krajev mej njimi državna poslanca dr. Ferjančič in Šuklje, dva deželna odbornika, dvanajst deželnih poslancev in velika množina doktorjev in profesorjev in drugih zastopnikov narodne inteligencije.

Prostor za banket bil je jako lep, z banketom samim pa nismo bili baš zadovoljni. Dobro uvažujemo, da je velika težava, prirediti v Velikih Laščah banket za toliko množico, da je to velika naloga, a vender si ne moremo kaj, da bi tu javno ne izrekli, da je banket zadel ob mnogostransko kritiko in čuli so se glasovi, bi li ne kazalo, pri jednacijah prilikah omejiti število na kacic 100 oseb, katere bi potem za svoj denar bile vsaj dobro postrežene.

Mej banketom svirala je godba, pevci pa so peli razne skladbe. Kot tenor se je posebno odlikoval s krasnim samospevom gosp. Pavšek. Ko so se pričele napitnice, poprijel je prvi besede slavnostnega odbora predsednik g. Niko Lenček z naslednjim govorom:

„Slavna gospoda! Radost obhaja mi srce, ko vidim v kako mnogem številu ste nas počastili. Prišli ste od vsih krajev naše mile slovenske domovine slavit našega rojaka Levstika in praznujemo v istinitem pomenu besede pravo slovensko slavnost. Komu pa, slavna gospoda, imamo se v prvi vrsti zahvaliti, da nam je sploh mogoče bilo napraviti tako slovesnost, s katero pokažemo javno celemu svetu našo narodno zavest in narodno gibanje. Jaz mislim v prvi vrsti nihče manjemu, kakor našemu visokemu vladarju, ki nas je vse vzel pod svoja krila in ki vse svoje narode ljubi tako, kakor svoje otroke. Posebno mi Slovenci moramo mu hvaležni biti, kajti pod njegovo vlado pričel se je naš narodni razvoj in postali smo to, kar smo danes, jednako veljavni vsem drugim narodom avstrijskim, zato mi tudi veli hvaležnost, da napijem najprvo našemu milemu vladarju in zato Vas zdaj pozivljem da se dvignete z menoj in da zakličete z menoj: Bog poživi našega presvetlega visokega cesarja Frana Jožefa I.! Bog ga poživi mnogaja, mnogaja leta!“

Ko se je odigrala cesarska pesen, oglasil se je kot drugi govornik vodja okrajnega glavarstva Kočevskega g. dr. pl. Thoman ter s krepko in gladko slovensko besedo risal zasluge Levstikove, ki ni bil aristokrat niti po rojstvu niti po denarji, a aristokrat po duhu. Srečne Lašče, ki so rodile tacega duševnega orjaka. Uvažuj pomen Levstikov napil je rojstvenemu kraju Retiju, trgu Velikolaškemu, slavnostnemu odboru in predsedniku njegovemu g. notarju N. Lenčeku. (Živio!)

Gospod Skofič pozdravlja toplo došla odposlanstva in prečita imena odposlancev, kakor smo jih že priobčili, na kar se oglasi g. prof. Levec. Ta govornik spominjal se je pred vsem Primoža Trubarja, ki ima, naj se o njem sodi, kakor hoče, za našo literaturo velikanskih zaslug. Za Trubarjem našteva zasluge, ki sta si jih stekla Stritar in Levstik ter napije trem največjim sinom, kar jih je rodila okolica Velikolaška, ki se sme po vsej pravici imenovati slovenski „Latium“: Trubarju, Stritarju, Levstiku.

Naslednji govornik g. dr. Tavčar napil je v mnogoodobranem in lepem govoru domovini slovenski tako:

Dragi rojaki! Častita gospoda! Pri taci slavnosti, kakor danes, sme nam Slovincem v ponosu biti srce. Od blizu in daleč privrelo je ljudstvo, da slavi mrtvega našega pevca, kojega so vzele že moči zemlje slovenske. Ali njegove pesni doné po naši zemlji, okrog in okrog, in naudušenje bude, kjer koli zadone. To je ravno lepa usoda pesnika, da še iz groba stoji tako rekoč s svojim narodom v zvezi; to je njegova prekrasna usoda, da mu grob nikdar osamljen ni, ker se nad njim, kakor mnogobojna mavrica na veke, odsvita žar pesni njegove. Pred takim grobom stojimo danes, in mi vsi čutimo, da nam pesnik ni umrl; vzet nam je prah njegovega bitja, duh pa je ostal mej nami, in mej nami bo ostal, dokler se bo čula slovenska beseda po zelenih naših krajih!

S ponosom nas navdaja današnja slavnost. Narod, ki svoje pesnike tako časti, jih je tudi vreden; plemenitih lastnostij more imeti preobilo, če v teh materijalnih časih, ko se vse drvi za denarjem, svoje najlepše dneve posvetuje poeziji in njenim svečenikom. S tem kaže naš narod, da v javnem življenji ne sme vladati samo glava, temveč tudi srce. S tem kaže naš narod, da mu v javnem življenji veljajo ideali in vzori, če so tudi nodosegljivi, kakor je nedosegljivo marsikaj, kar so si do sedaj naši najboljši možje zaželeli, na kar so upali naši prvaki tedaj, ko so narod vzbujali s smrtnega spanja!

Zategadel pravim, da je današnja slavnost tudi tolažilna. Ni mu obupati narodu slovenskemu! Ne ljubijo nas nikjer, povsod nas sovražijo, na vseh krajih nam skušajo odglodati kos zemlje domače. Tisti, ki nosijo v svojih srcih uzor slovenske narodnosti, v posmeh so celemu svetu. Če se trudimo na suhoparnem polji političnega delovanja, ne pričakujejo nas ministerski sedeži, in če je kdo pesnik slovenski, Boga naj zahvali, da mu konečno truplo v zemlji domači leži! Ali vender preštejte jih, koliko malo jih je dandanes, ki so odpadniki svoji slovenski domovini, in kako mnogoštevilni so, ki sveto služijo ti domovini, da si jim ničesar ne obeta, da si jim malo, prav malo dati more. Skoro ničesar drugega ne, kot grob, v katerem je zatonilo tudi kipeče srce našega Levstika. In pri ti revščini, vender koliko bogatstvo. Da si nam slovenska domovina ničesar ne obeta, vender je dan za dnevom večje število njenih vojakov, ki stopajo, odbivajoč vsake napade, tesno v vrsto, ter nam dajejo poročstvo v to, da bo ta zemlja, ki brani v sebi ostanke naših pesnikov, vedno slovenska ostala. Ničesar nam dati ne more, ali vender je ljubimo nad vse! Kaj bi bil Slovenec brez ljubezni do svoje domovine? Mala kaplja, ki zgine v neskončnem morji! Ta ljubezen pretresa narod od prvega do zadnjega njegovega člana: ona nam je rodila vse naše bojvnike ona nam bo ojačila tudi naše otroke, da bodo branili vsako ped slovenske ruše. Ta ljubezen je tudi, ki postavlja spomenike pesnikom — mučnikom, ki ustvarja slovesnosti, kakor je današnja!

Zatorej, mati Slovenija, bodi si jedina, bodi si na štiri kose razmetana, ne obupaj! Od nekdanj je živel tod tvoj rod, in tudi v prihodnje bo živel, ker pesniki, kakor je bil Fran Levstik, neso se brezuspešno trudili, sad njihovega delovanja se ne raztrese, kakor se raztrese komet v večni eter! To je dan, ki s celim prepričanjem smemo vsklikniti: Narod bo vedno stal! Dvignimo torej čaše, in prepričani bodite, da jih v opombo Frana Levstika najbolje izpijemo, če vskliknemo: Bog ohrani slovensko domovino! (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. avgusta.

Oficijozno so v dolgih člankih proslavljali desetletnico Taaffejeve vlade in slavili velike zasluge njegove. Manj naudušeni zanj so pa bili nezavisni listi bodi si katere koli stranke. Tako odločno konservativni list „Pol. Frag.“ misli, da je jedina zasluga Taaffejeva, da je znal dobro porabiti napake svojih nasprotnikov in svojih prijateljev. Poslednje je vedno vodil za nos S pomočjo konservativcev vladal je liberalno, s pomočjo federalistov pa centralistično. Če je tako postopanje bilo v korist državi, ta list jako dvomi. Kakor se sedaj kaže, bode posledica tacega postopanja velika desorganizacija strank pri prihodnjih državnozbornih volitvah, taka desorganizacija, kakeršne še nismo v nobeni državi doživeli.

Deželni odbor moravski je izdelal zakon, da se uvedejo občinski posredovalni uradi. Po tem zakonu bode se tak urad uvel v vsaki občini, kjer bode to sklenil občinski odbor in izvolil zaupnike. Predsedoval bode temu posredovalnemu uradu župan, ali pa jeden izmed izvoljenih zaupnikov, katerega bode za to odločil občinski odbor. Zaupniki bodo voljeni na tri leta in morajo biti najmanj 24 let stari, bivati v dotični občini ter imeti vse državljanske pravice. Izvolitev zaupnikov se mora v občini pismeno objaviti in naznaniti deželnemu odboru in političnemu oblastvu. Politično oblastvo ima pravico odrediti, da se izvolijo novi zaupniki, če se je pokazalo, da prvi neso sposobni za poslovanje. Ti uradi imajo pravico posredovati mej strankami o denarnih terjatvah do 300 gld. in premakljivih stvarih, ki so vredne 300 gld. ali pa manj.

Namesto za umrlega ministra za Hrvatsko Bedekovića bode baje ministrom imenovan Emerih Josipović. Ta je hrvatski deželni poslanec in Madjarom jako prijazen magnat. Njegov sin je pa tudi državni poslanec. Hrvatje se te spremembe v mi-

nisterstvu nemajo posebno veseliti, kajti Josipović se za njihove pravice ne bode posebno potegoval.

Bivši ogerski trgovski minister Szechenyi je odložil svoj državnozborni mandat. Voljen je bil v Kapošvaru, pa je opozicija vedno trdila, da neopravičeno sedi v parlamentu, ker je baje bil pravo za pravo večino dobil kandidat opozicije. Zaradi te volitve bile so v zbornici hude debate. Da bi se prepričali zaradi te volitve ne ponavljali, je rajši grof Szechenyi odložil mandat in tudi več kandidoval ne bode.

Vnanje države.

Naravno je, da shod avstrijskega in nemškega cesarja zanimiva javno mneaje vse Evrope. Vsi večji listi bavijo se s tem dogodkom. Nemški listi menijo, da bode ta shod še bolj utrdil evropski mir, da pa tudi utegne uplivati na notranjo avstrijsko politiko Nemcem v korist. „Temps“ pa misli, da se utegnejo sedaj v Berlinu posvetovati o krečanskem vprašanji, da bode cesar Viljem vladarju avstrijskemu razložil uspeh. Mogoče je pa tudi, da se v nemškeji prestolnici dogovore, kako preprečiti federalistično teženje večine avstrijskega državnega zbora. Francoski list misli, da ne bode dolgo ostalo tajno, kar se bode v Berlinu dogovorilo. „Liberté“ pa temu pohodu ne pripisuje nobene politične važnosti, temveč misli, da je cesar Fran Josip le vrnil cesarju Viljemu lanski pohod na Dunaji.

Bivši kralj srbski Milan najel si je v Carigradu vilo za stalno bivanje.

Francosko državno sodišče se je vzlic ugovorom monarhistov z 212 proti 51 glasom izreklo za kompetentno soditi generala Boulangerja. Monarhisti sklenili so potem, da se debat ne bodo več udeleževali. Razsodba se bode baje razglasila še le v soboto. Da bode obsojen general, ni dvojiti. Drugo vprašanje je pa, kak utis bode napravila ta rozsodba. Že sedaj se množé zopet simpatije za generala, ker so obravnave sodišča tajne. Narod si misli, da Boulanger ne more biti tako kriv, kakor se trdi, ker se ga ne upajo soditi javno. Tudi glede poneverjenja je narod kaj različnih mislij. Mnogi verjamejo Boulangerju, da je prihranjeni denar iz tajnih fondov zares le porabil državi v korist. Verjamejo mu, da je mnogo tega denarja porabil v to, da se je preprečilo vohonstvo neke tuje države (Nemčije). Vojaški ataše dotične države je bil dobro uredil vohonstvo, a Boulanger si je znal pridobiti njegove popirje. Prepisali so jih v ministerstvu in jih vrnili atašeju, da ni nič za to vedel. Človek, ki je dotične papirje ukral in jih zopet vrnil, moral je biti dobro plačan. Boulanger utegne v obeh naroda biti mučenik, če ga obsodijo, in zaradi tega še nikakor ni nemogoče, da dobi s svojimi pristaši večino pri prihodnjih volitvah v zbornico.

V angleški gorenji zbornici je Salisbury izjavil, da se politika angleške vlade glede Egipta ni nič spremenila, od kar je on nastopil vladanje. Položaj v Egiptu se je precej zboljšal, a je vender še marsikaj želeli. Blagostanje v deželi se je zboljšalo, povzdignila obrtnija in trgovina, za kar se je zahvaliti največ angleškim uradnikom v egiptске službi. Davki so zares preveliki, ker polovica dohodkov gre za obresti državnega dolga. Carneronu, ki je izrekel željo, da Angleži ostanejo za zmiraj v Egiptu, je odgovoril ministerski predsednik, da vlada želje njegove spolniti ne more, ker se mora držati pogodeb.

Dopisi.

Iz Kranjskega okraja 10. avgusta. [Izv. dopis.] Uradna okrajna učiteljska konferencija za Kranjski okraj je bila 7. t. m. v mestni hiši v Kranji pod vodstvom gosp. c. kr. okrajnega šolskega nadzornika And. Žumra.

Gospod nadzornik otvori konferencijo ob 9. uri spominjajoč se umrlega vladnega svetnika Jan. Hočevarja s kojim je kranjsko učiteljstvo mnogo, mnogo izgubilo. V znak sožaljenja so vsi navzočni ustali. Razen gosp. učiteljev in gospodičin učiteljic sta bila navzočna tudi kateheta iz Tržiča in Loke. S posebnim zadovoljstvom pa moram zabeležiti, da nas je s svojim pohodom počastil tudi zastopnik c. kr. okr. šolskega sveta gospod notar Viktor Globočnik. — Opazke gosp. c. kr. okr. šolskega nadzornika o nadzorovanji šol in o stanji šolstva so kazale povsem pravega strokovnjaka. Gospod nadzornik je bil z napredkom zadovoljen, le šolsko vrtnarstvo je v tem okraji še premalo razvito. Tu moram omeniti, da ni učiteljstvo vse temu krivo, ampak mnogo je zakrivil slav. c. kr. okr. šolski svet, koji se je premalo zanimal za to stvar. Upati je pa, da se je obrnilo že na bolje.

Zanimivo je bilo tudi gosp. nadzornika poročilo o metodi pri pisanji. Določitev jednotnih pisank za ves okraj, poročevalec gospod Iv. Pezdich, se ni mogla rešiti. Odločna večina je za „Nežiderske“, a „Narodna šola ima „Grubbauer“. Ko bi se odločili za Nežiderske, potem bi se morali odreči

➤ Dalje v prilogi. ➤

podpori „Narodne šole“, kar bi pa nikakor ne bilo umestno. Sedaj se je volil odbor petih udov, kateri naj posreduje, da bi Grubbauer izdajal ravno take zvezke, kakor so Nežiderske. Določile so se še učne knjige za šolsko leto 1889/90.

Potem je sledilo poročilo knjižničnega odbora in izvolitev knjižničnega in stalnega odbora. K sklepu sta bila še dva samostalna nasveta g. L. Jelenca: Naj se v vsem okraji šola sklone konec julija in da bi se volil odbor 3 udov, ki bi sestavil prošnjo na slavni deželni zbor za povišanje učiteljskih plač. Oba nasveta jednoglasno vsprejeta. Nato gospod nadzornik sklone zborovanje ob 1 $\frac{1}{4}$ uri, spominjaječ se prvega dobrotnika in pokrovitelja sedanjega šolstva, presvetlega cesarja s trikratnim slava-klici. Zapeli smo na to cesarsko himno.

Po zborovanju smo imeli skupni obed pri znamenem rodoljubi Petru Majerji ml. Postrežba je bila povsem dobra, škoda le, da nas je dež nekoliko motil. Po obedu so se razlegale pesni. Daljni učitelji so jeli kmalu odhajati, a kar jih je v bližini in tisti, ki so čez noč v Kranji ostali, smo se pa še prav dobro zabavali v noč. Pri tej priliki je pa gospod nadzornik pokazal, da ni samo strokovnjak, ampak v vsakem oziru zelo prijazen učitelj in tovariš.

Učitelj.

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

IV.

5. a. gusta.

(Notre-Dame. — Vožnja po Seini. — Tuilerije. — Louvre. — Obelisk Luksor. — Koncert zbranih vojnih glasb francoskih.)

Včeraj, v nedeljo predpoludne, bil sem v cerkvi Notre-Dame. Znana je staroslavna katedrala Pariška, ki je bila postavljena v 13. veku; znano je tudi iz zgodovine marsikaj, kar se je godilo v tej hiši Božji, posebno za časa revolucije. To je ista cerkev katero je Chaumette oskrnil s tem, da je postavil na oltar ženo nekega tiskarja Momoro, rekši zbranim: „Od sedaj ne poznajte drugega boga, nego razum; jaz ga vam pokažem v najlepši sliki; poklekajte pred njo, ako trebate malikov!“ Začeli so potem po cerkvi plesati, zbrale so se ulične ženščine, ki so uganjale najgroznejše nesramnosti. Katedralo so imenovali sedaj „tempelj razuma.“ Ti žalostni spomini došli so mi na pamet, ko sem pogledal z mosta, imenovanega „petit pont“ to monumentalno stavbo. Razum, katerega so bili ljudje ravno tačas zapustili, ko so uganjali take reči, vrnil se je s časom zopet in v teh velečastnih prostorih razlega se že od davna zopet božja beseda in razumna bitja pojo slavo večnemu vladarju.

Glavna fasada je jedna najlepših mej vsemi katedralami; drugače pa občni utisek, ki ga napravi zunanost te cerkve na gledalca, ni tako velikanski, kakor na pr. Strassburškega doma. Ustop je skoz tri velika vrata, izmed katerih so najlepša severna, imenovana vrata „prečiste device“. Na srednjem stebri stoji mati božja z Jezusom na roci in kačo pri nogah. Na podnožji je izgnanje iz raja. Na jedne strani so trije proroki, na drugej sv. trije kralji. Proroki pokazujejo mesijo, ki ima priti in njegov rod. Nad tem je Marijina smrt in čisto na vrhu njeno venčanje v nebesih. Torej vse važnejše dogodbe iz Marijinega življenja predstavljene so tukaj in s pravo mojstersko roko izdelane od kamna. Pravijo, da je to jeden najlepših spomenikov srednjevekovne plastike.

V sredini fasade nad dvema glavnima stebroma je predstavljena zmagujoča krščanska cerkev s križem in kelihom nasproti premaganej sinagogi z zlomljeno zastavo in z razbitimi zapovedmi na 2 tablicah. Nad velikimi vrati je galerija kraljev, ki so bili cerkvi zvesti.

Cerkve je razdeljena na glavni ali srednji oddelek, in po dva manja na vsakej strani. Slog je gotičen. Vse je zjedinjeno v lepo harmonijo ter predstavlja jedno impozantno celost. Ako stopiš v sredi cerkve, vidiš tri velikanska okrogla okna, ki so še zmerom ohranila svojo krasoto in živost barv na šipah. Krasne so tudi velike orglje s 5266 piščalkami. A kar se tiče dragocenosti, te so izginile za časa revolucije; isto tako so bili razdrobljeni nekateri lepi nagrobni spomeniki. Za velikim oltarjem je še jeden mal oltar, pri katerem je ravno duhovnik opravljal sv. daritev. Pobožnega ljudstva bilo je precej v cerkvi, a še več radovednežev, tujcev in domačih, ki pribhajajo zmerom gledat krasno katedralo. Pa

naj ustopi v njo tudi najposvetnejši človek, vendar se mu bere z obraza, da ga je dirnola ta velečastvenost božjega hrama, njega krasota brez posebnega blišča, in pa sveta tišina, ki vlada v njem. Svetloba solnca je tukaj oslabiljena, na nekaterih krajih je polutema a na drugih se nežno razsvetluje skoz ogromna krasnobarvena okna.

Po službi božji podam se z nekojimi sopotniki na pristanišče parobrodov pri mostu sv. Mihela, z namenom, da se popeljem v razstavo. Ladija za ladijo odhaja, vse napolnjene in natlačene z obiskovalci razstave. Dolgo moramo čakati, dokler pride neka ladija, ki more komaj po dva ali tri od nas čakajočih vsprejeti. Ko smo na krovu in se vozimo dalje, vidimo iste prizore na vsakem pristanišču pri vsakem mostu: ljudij čaka na stotine, a ladije jih ne morejo vsprejemati. Nekateri se potem seveda razidejo, da si poiščejo prostora v omnibusih ali tramvajih, kjer pa seveda tudi ne gre lahko.

Vožnja po Seini je prav prijetna. Ob obeh bregih imaš krasne palače. Na desnem vidiš obširno palačo Luversko (palais du Louvre) in Tuilerije. Potem so veliki in krasni vrti pripadajoči tem palačam, segajoči do „place de la Concorde“ in do Elizejskega polja, kjer je bila zadnja razstava, katera poslopja so še zdaj videti. Tuilerije sem si že prvih dnij ogledaval. V teh stavbah ni nobenih posebnosti, kar se njih zunanosti tiče. Stavljene so od raznih arhitektov, ker so večkrat pogoreli celi oddelki. Zadnjič so jih zažgali komunardi l. 1871., ko so došla prva vojaška krdela v Pariz. Petrolej in smodnik nakupili so komunardi v teh stavbah, in dne 22. maja zapalili ga na več mestih. Vojaki so došli prepozno, da bi bili mogli rešiti to poslopje, ki je zares večje važnosti po svoji zgodovini, nego po arhitekturi. Vender je sreča da ni pogorel Louvre v katerem je hranjenih toliko slik, starih in modernih skulptur, in v obče, kjer je največji in najglavnejši muzej cele Francije. Od izgorelih Tuilerij so postavili do sedaj samo severno krilo in Pavillon de Flore. Druge ruševine so odvozili proč, ter na njih mestu postavili spomenik revolucije.

Kar se tiče Louvra, to je najstarejši in pravi kraljevski grad v Parizu, kjer so živeli francoski kralji skoro tri stoletja brez malih prestankov. O njem se ne da tako mimohodom govoriti, morda imam priliko posvetiti njemu cel dan, da si pogledam v njem shranjene umotvore in bogastva.

Pred Tuilerijami se razprostira place de la Concorde, najbolj velikanski trg v Parizu in sploh mej prvimi v celi Evropi. Ta se more meriti z najslavnejšimi trgi vseh glavnih mest. Napravljen je v osmoogelniku, 250 m širine in 350 m dolžine. V sredini mu stoji obelisk Luksor, od katerega vidiš lepo na vse 4 strani, pa celo do razstave, Eiffelov stolp. Na tem trgu je sekala guillotina od 21. januarja 1793. do 3. maja 1795, ter odrezala glave več ko 3000 ljudem, mej njimi tudi kralju Ludoviku XVI., Charlotti Corday, Brissotu, Mariji Antoinetti, Dantonu, Desmoulinsu Fabru itd.

Obelisk stoji na istem prostoru, kjer je stala tedaj guillotina. Napravljen je iz jednega jedinstvenega granita ter okrašen ob vseh štirih straneh z velikimi hieroglifi. Visok je 22 m. Prinesli so ga iz Tebenskih razvalin. Ta lep spomenik vlade kralja Ramzesa II. podaril je podkralj Mehmed-Ali francoski vladi. Dve leti so ga prenašali ta monolit iz Egipta v Pariz ter postavili l. 1836. v navzočnosti kralja Ludovika Filipa. Stroški prenašanja in postavljanja so dosegli 2 milijona frankov.

Še je drugih zanimivostij ob desnem bregu Seine, o katerih povem katero drugikrat; isto tako na levem bregu. A tukaj so poslopja bolj iz nove dobe, zares krasna in velika, a brez zgodovine. Tukaj so razna poslanstva, šola lepih umetnostij, ministerstva, zbornica državnih poslancev itd.

Prišli smo do razstave. V njej zopet vse go-mazi, kakor sem že opisoval pri prvem obiskovanju. Ker je nedelja in znižana ustopnina cel dan, lahko si mislimo da si je dal tukaj vsaj deseti del Pariza rendez-vous. Pa ne samo nedelja in krasno vreme privabilo je toliko ljudstva, ampak največ jih je došlo zaradi svečanostne glasbene predstave, ki jo davajo zbrane vojne glasbe francoske.

Ob šestih zvečer, ko se zapre razstava, poda se množica na nasprotni breg, kjer stoji „palais de l'Industrie“. Na ogromnej extradi nasproti glavnemu urodu stoji 1200 godcev pod vodstvom Wettgeja. Palača je bila z ljudstvom prenapolnjena, veliko jih je poslušalo tudi od zunaj. Ob devetih je stopil predsednik republike in nekateri ministri. Glasba

je zaigrala „marseillaiso“, narod je pozdravljal Carnota z rokopleskanjem, ki je trajalo več kot 5 minut. Z istimi ovacijami so vsprejeli šaha, ki je prišel četrte ure pozneje; ljudstvo je kričalo „Vive le Sh'ah de Perse! Vive Dinah Salifou!“ Potem so zaigrali narodno perzijsko himno. Sedemnajst vojnih glasb je igralo osem toček programa. Odobravanje je bilo živo. Uspeh prekrasen. Teh 1200 godcev slišati je res — kako, da rečem po domače — nekaj čudnega, pa prav lepega.

Domače stvari.

— (Deželni zbor goriški.) Deželnim glavarjem za Gorico in Gradiško imenovan je poslanec Fran grof Caronini, njegovim namestnikom dr. Josip vitez Tonkli. „Wiener Allgemeine Zeitung“, ki je tudi priobčila to vest, dostavlja v svoji nemško-židovski modrosti, da pripada grof Coronini italijanski večini, dr. Tonkli pa hrvaški manjini.

— (Pomiloščenje.) Presvetli cesar pomilostil je 100 kaznjencev. Izmed teh jih je v moški kaznilnici v Ljubljani 5, v ženski kaznilnici v Begunjah 4.

— (Imenovanje.) Na mesto g. Bučarja, ki v kratkem odide v operno šolo, imenovan je delovodja na novi c. kr. obrtni šoli g. Josip Štirn, rodом iz Kamnika, deželni štipendist na tehnološkem muzeji na Dunaji.

— (Drobne vesti.) Teška baterijska divizija št. 5 vrnila se je s strelišča na Krškem včeraj zvečer v Ljubljano. — Pri streljanju v Gradcu je g. R. Ranzinger dobil dva dobitka. Prvi dobitek je zlata ura, drugi dobitek 150 gld. — Okrajni glavar dr. Siegmund baron Conrad imenovan je namestniškim svetnikom v Trstu.

— (Poročil) se je g. Ignacij Borštnik, dramatičnega društva režiser, z gospodično Zvonarjevo.

— (Izlet v Divačo.) — Končana je slavnost slovenskega pevskega društva v Celji, in slavnost Levatikova v Velikih Laščah. Obeh so se udeležili rodoljubni Ljubljancje prav v obilnem številu. Veseli nas to prav iz srca. Junaškim Celjskim Slovincem izrekli so s svojo udeležbo občudovanje na sijajnih zmagah; dobrim Dolenjcem pa so dokazali, kako se Ljubljana ž njimi in z vsem slovenskim narodom vred veseli njihove zavednosti. Sedaj pa čaka rodoljube Ljubljanske še druga dolžnost. — O sokolskem izletu dne 1. septembra prihiteli bodo v Divačo bratje slovenski iz Trsta, Gorice in drugih primorskih krajev tako mnogoštevilno, da že davno na Primorskem ni bilo narodne slavnosti, katera bi bila mogla ponášati se s tako udeležbo. Vrli Ljubljancje! pokažite o tej priliki, kako veste ceniti težavne, a ustrajne boje ob bregovih Adrije in Soče in kako spoštujete neustrašljive borilce za Slovenstvo proti oholemu Italijanstvu. Pripravite se torej, da 1. septembra izletite na kraška tla, kjer Vam bode tisočero bratovskih src bilo nasproti.

— (Duhovniške izpremembe v Ljubljanski škofiji.) G. Miha Horvat, župnik v Dol. Idriji, imenovan je župnikom na Čateži ob Savi; g. Ivan Juvan, katehet v Idriji, imenovan je župnikom v Dol. Idriji. G. Jakob Aljaž, župnik na Dobravi pri Kropi, dobil je župnijo Dovje, župnijo Čemšenik pa g. Jak. Tomelj, župnik v Ambrusu. G. Ant. Krainer, beneficijar v Kočevji, imenovan je prvim kapelanom ravno tam, na njegovo mesto pa novomašnik g. And. Plečnik. Kapelani nameščeni so nastopni novomašniki: gosp. Leopold Rihar v Križe pri Trziči, Fran Košir v Šentpeter pri Novemestu, Fran Lakmajer v Hrenovici, Ant. Bojanec v Šent Jurij pod Kumom, Ivan Zupan v Vipavo, Fran Hiersche v Planino, Ivan Mauring v Mokronog.

— (Štrajk v Trbovljah in Hrastniku) bode polagoma vender končan, ker delavcem nedostaje sredstev, da bi še dalje vstrajali, ker jih skrajna beda sili, da se zopet poprimejo dela in sebe in svoje nesrečne obitelji rešijo gladi. V Trbovljah je včeraj zjutraj pričelo delo 300 novih delavcev, v Hrastniku 37, da do sedaj dela že 828, v Hrastniku 128 delavcev. Ostali delavci, katerih je precejšnje število, še nadaljujejo štrajk.

— (Vreme.) Silni nedeljski dež ponavljal se je včeraj ves dan z izredno silo. Kar lilo je neprestano, temperatura se je zelo znižala, da je bilo kakor v jeseni. Na vrhuncih gorenjskih gor prikazal se je sneg. Neugodno vreme je močno upli-

valo na letovišča. Tujci so kar v tolpah zapuščali kopeli in letovišča in vsi vlaki so jih bili polni. Danes je zopet lepo vreme.

— („Popotnik“) ima v 15. številki nastopno vsebino: Regulovanje ljudsko-učiteljskih plač na Štajerskem. — Kvintilijan in socialne razmere v njegovi dobi. — Učne slike iz prirodoznanosti. — Izleti po Zgornji savinjski dolini. Pišeta Kocbeck in Žagar. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Spremembe pri učitelstvu.

— (Nova knjižica) izšla je ravno kar v „Narodni Tiskarni.“ Naslov jej je: Srbske narodne pesmi o boju na Kosovem. Iz zbirke Ivana Mohorčiča. V Ljubljani. Založil D. Hribar. Tiskala „Narodna Tiskarna“, 1889. Cena 30 kr. Ta 47 strani obsežna brošura, došla je baš letos umestno, ko se je praznovala ali vsaj praznovati poskušala petstoletnica one usodepolne žaloigre, ki jej pravimo „Bitka na Kosovem polju“. Predgovor, ki ga je spisal pokojni Ivan Mohorčič in 11 pesnij, dobro poslovenjenih so prava slika tega dogodka.

— (Vabilu požarne bramborin „Lire“ v Kamniku) imamo dodati, da se dotične veselice korporativno udeležijo „Slovensko bralno društvo v Kranju“, gasilna društva iz Gorenjega grada, z Vranskega, iz Lukovice in Kranja, po deputaciji pa požarna bramba Ljubljanska.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 13. avgusta. Stambulov zaukazal je z brzobjavno okrožnico vsem prefektom, da uduše vsako gibanje, naperjeno na to, da se proglasi nezavisnost Bolgarske.

Pariz 13. avgusta. Državni svet razveljavil izvolitev Boulangerjevo generalnim svetnikom, ker ni izpolnil postavnih pogojev.

Canea 13. avgusta. Šakir paša dospel v Caneo.

Pazin 14. avgusta. Iz gotovega vira se javlja, da bode okrajni glavar Simčič uradno premeščen k namesništvu. Okrajnega glavarstva voditelj bode potem Czermat. Campitelli ima zagotovilo, da postane deželni glavar, dan na dan pričakuje imenovanja. (Ako se s Simčičem tako postopa, kaj pa s Schaffenhauerjem, Zueckom, Jettmarjem in drugimi? Uredni.)

Berolin 14. avgusta. Cesar avstrijski podeli Herbertu Bismarcku veliki križ Leopoldovega reda v beljantih. Cesar Viljem podeli veleposlaniku Szechenyiju red črnega orla. Mej cerclom nagovarjala sta vladarja najmilostiveje skoro vse udeležence pri obedu. Avstrijskemu cesarju jako prija srčnotopli razvoj svečanosti. Gosta množica nagromadena pred dvorcem kliče „hoch!“

Dunaj 14. avgusta. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o rudniških blagajnicah.

Pariz 14. avgusta. Državno sodišče ukrenilo, da sta Dillon in Rochefort sokriva pri komplotu, isto tako s 198 proti 10 glasom, da je Boulanger sokriv atentata na kolodvoru Lyonskem. Druge točke obtožbe odložile so se za danes.

London 14. avgusta. „Times“ imajo brzobjavko z Dunaja: Iz tega, da je generalnega štaba načelnik, Beck, s cesarjem potoval v Berolin, se sklepa, da se bodo mej sestankom rešila razna strategična in taktična vprašanja gledé možnega sodelovanja nemške in avstrijske vojske. Morebiti se bode celo sklenila vojaška konvencija; vsekako bodo ti dogovori pripomogli, da se podkrepi mir.

Carigrad 14. avgusta. Odgovarja je na grško noto pravi Porta v svoji noti: Porta ne more umeti, kako si more Grška prisvajati pravico, da se po lastnem polnomočju bavi z naredbami, ki so bistveno notranje, ko vender ni nobenega mejnarodnega pravnega načela, ki bi koga opravičeval, da po svoje opisuje položaj provincije, pripadajoče prijateljski vlasti.

Rim 14. avgusta. Da je kralj osobno ogledal utrdb v Spezziji in v Tarentu, je nekda velike važnosti.

Razne vesti.

* (Ministri.) Grof Taaffe je bil najmlajši ministerski predsednik, ki ga je imela kedaj Avstrija. Bil je prvipot ministerski predsednik l. 1870. Še le 37 let star. Minister je pa bil že s 34 leti, tedaj mlajši nego Gauč. V jednaki starosti je bil

le Bach postal pravosodni minister. Baron Pretis je pa bil za dve leti mlajši pa le vodja trgovskega ministerstva. Taaffe je štirinajsti ministerski predsednik pod vladjo sedanjega cesarja. Ministerski predsedniki so bili: knez Feliks Schwarzenberg, grof Buol-Schauenstein, grof Rechberg, nadvojvoda Rainer, grof Belcredi, grof Beust, knez Karol Auersberg, grof Taaffe, vitez Hasner, grof Potocki, grof Hohenwart, knez Adolf Auersberg, dr. pl. Streymayr in grof Taaffe. Taaffe je torej jedini, ki je bil dvakrat ministerski predsednik. Predsedniki skupnemu ministerstvu so pa bili: Beust, Andrassy, Haymerle, Szlavy in Kalnoky. Na Ogerskem bili so ministerski predsedniki: Andrassy, Lonyay, Szlavy, Bitto, Wenckheim in Tisza. Ministrov notranjih zadev je cesar Fran Josip imel vkupe 13. Bili so: Stadion, Bach, Goluchowski, Schmerling, Lasser, Belcredi, Taaffe, Giskra, Taaffe, Hohenwart, Wehli, Lasser, Taaffe. Poslednji je bil torej trikrat minister notranjih zadev. Najdalje je neprestano bil minister Ziemialkowski namreč 15½ leta. Taaffe je vsega vkupe bil minister 14 let dva meseca. Od ministrov, katere je poklical Taaffe pred desetimi leti v ministerstvo, sta ostala le še grof Falkenhayn in baron Pražak. Finančne ministre je Taaffe v teh desetih letih imel tri. Bili so: Chertek, baron Kriegs-Au in vitez Dunajewski. Pravosodni ministri bili so ta čas: pl. Streymayer, baron Sireit, baron Pražak in grof Schönborn; trgovski ministri: baron Korb-Weidenheim, vitez Kremer, baron Pino, baron Pusswald in marquise Bacquehem; na- učni ministri: vitez Streymayer, baron Conrad in pl. Gauč; deželnoobrambena ministra: Horst in Welsersheimb; ministri brez portfelja: Ziemialkowski, Pražak in Zaleski. Omenimo še, da je Francija v teh desetih letih imela 9 ministerskih predsednikov in ti so bili: Ferry, Freycinet, Gambetta, Duclerc, Goblet, Rouvier, Fallières, Floquet, Tirard. Ferry je bil v tem času trikrat ministerski predsednik, ravno tolikrat tudi Freycinet.

* (Položaj Turčije.) Nekateri velevladi bi rade zvabile Turčijo, da pristopi tripelalijanci. Slikajo jej v najčrnejših barvah njen položaj, kaka nevarnost jej preti od Rusije. Sultan ne vedoč, kaj naj stori, poklical je nekega sivolasnega bivšega velicega vezirja. Ta mu je pa pojasnil položaj Turčije tako-le: „Nase položanje je tako, kakor je bilo položanje Nasr-Edin-hodžija. Neko noč sliši hodži hrup in prepir na ulici, hitro ustane iz postelje, ogorne svoje polunago telo z jurganom (plaščem) in gre ven, da zve, kaj je. Vrne se čez malo časa in žena je, prebudivši se, ga vprašala: „Kaj je bilo zunaj tako kričanje?“ On jej odgovori: „Le bodi mirna, žena, ves ta hrup je bil le zaradi mojega plašča, ko je plašč izginil, je hitro ves hrup poleg.“ Bili so ga zvabili na ulico, da so mu oropali plašč.“ Sultan ga je umel in odpustil s trdnim sklepom, da tripelalijanci ne pristopi.

* (Ženske zdravnice v Angliji.) V Angliji se sedaj 73 dam bavi z zdravniško prakso, 22 živi jih v Londonu, 16 v drugih mestih, 17 v Indiji, druge so pa razsejane po raznih krajih. Gospa Sarlib, ki je sedaj stara 40 let, je prva dobila na Londonskem vseučilišču doktorstvo in je leta 1883 osnovala bolnico v Indiji. Pozneje se je vrnila v London in predava zdravilstvo na novejši kliniki ter ima dobro prakso. Za njo je omeniti gospo Haret Anderson, ki je leta 1870. v Parizu dobila doktorstvo in potem z dobrim uspehom delovala na ženski bolnici v Londonu. Na Londonskej medicinski šoli predava 18 učnih močij, mej njim štiri ženske. Dekan tej šoli je gospa Haret-Anderson. Lani je bilo na tej šoli 91 učenic in večina jih je z uspehom napravila izpit na Londonskem vseučilišču.

SLOVANSKI SVET

prinaša v 15. številki naslednjo vsebino: Orožja proti zapadnim Slovanom. — O kritiki dr. Mahniča. I. Nasprotniška razpravljanja o namišljenem propagovanju vztočnega razkola. (Dalje.) — Dopis. Izmed Srbov. — Pogled po slovenskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovenski svet. — Književnost. — Poziv.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročniku izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

— (Zasledeni ponarejalci ustne vode.) Bilo je že omenjeno, da v obče po vsem civilizovanem svetu tako priljubljeno in razširjeno Anatherin ustno vodo zobozdravnik dr. J. G. Popp-a na Dunaji zlasti na Ogerskem v velike meri ponarejajo in kvarijo. Ko je izdelovatelj v Budimpešti osnoval generalno zastopstvo za Ogersko, zmagal je načelnik generalnega zastopstva za dolžnost svojo, nastopiti večje potovanje po Ogerskoj, da jedenkrat naredi konec tem sleparijam. Uspeh tega potovanja je bil čudovit. Do sedaj je dal v 9 krajih na 10 mestih kacic 130 steklenic ponarejene Anatherin ustne vode konfiskovati in proti ponarejalcem začeti sodnje korake. To stane sicer precej denarja, toda izdelovatelj hotel je jedenkrat prav korenito potrebiti, ker bi dober glas te že 40 let preskušene vode utegnil trpeti zaradi nespretnih ponarejanj dobičkaželjnih ljudi. Da se ponarejalcem delo oteži in koristi velicemu občinstvu, sklenil je izdelovatelj, steklenice povekšati za polovico prejšnje količine. Izdelovatelj rad to žrtvuje z nado, da se bode občinstvo v bodoče bolj varovalo pred pokvarjenimi, ponarejenimi in družimi ničvrednimi in nekoristnimi sredstvi. Cena Anatherinovej ustne vodi dr. J. G. Popp-a je po velikosti steklenice 50 kr. do gld. 1.— in gld. 1.40. Zahtevaj le dr. Popp-a Anatherin ustno vodo, ker te sicer lahko prevarijo. To ustno vodo ima dvorni zobozdravnik dr. J. G. Popp na Dunaji, kjer naj se pismeno naroči, in vse lekarne, droguerije in parfumerije. (617—23)

Tujci:

13. avgusta.

Pri **Maličih**: Bechman z Dunaja. — Czwapil, Nathansky, Schwarz, Scharl, Engel z Dunaja. — Štupperger z Dunaja. — Laubenheimer iz Vidma.

Pri **Slonu**: Matič iz Celovca. — Hanka iz Budevice. — Harthan z Dunaja. — Mahorčič iz Sežane. — Slein iz Petrovč. — Prenscher z Dunaja. — Golob iz Beljaka. — Müller, Rafael, Pawlato z Dunaja. — Wilberger, Bruck iz Pulja. — Vidra iz Trbovlj. — Palasek iz Tešena. — Fabriotti, Lakenbacher iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Niklič iz Zagreba. — Perko iz Prage. — Koppel iz Pulja. — Gleib iz Pulja. — Jeglič iz Sela.

Tržne cene v Ljubljani

dne 14. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 66	Surovo maslo,	76
Ječmen,	4 16	Jajce, jedno . . .	2
Ovos,	3 —	Mleko, liter . . .	7
Ajda,	5 33	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 45	Telečje . . .	52
Koruz,	4 83	Svinjsko . . .	50
Krompir,	2 65	Kostrunovo . . .	34
Leča,	12 —	Pišanec . . .	35
Grah,	13 —	Golob . . .	16
Fižol,	11 —	Seno, 100 kilo . .	2 23
Maslo,	84 —	Slama, . . .	2 32
Mast,	70 —	Drva trda, 4 □ metr.	6 15
Špeh frišen	54 —	„ mehka, 4 „	4 10

Meteorologično poročilo.

	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. avg.	7. zjutraj	731.5 mm.	14.1° C	zah.	obl.	58.2 mm.
	2. popol.	731.7 mm.	14.2° C	zah.	obl.	
	9. zvečer	734.7 mm.	11.0° C	svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 13.0°, za 6.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafčno poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.80	gld. 83.75
Srebrna renta	85.05	84.80
Zlata renta	109.90	109.80
6% marcna renta	99.65	99.60
Akcije narodne banke.	908.—	907.—
Kreditne akcije	306.—	306.—
London	119.70	119.45
Srebro	—	—
Napol.	9.51	9.49
C. kr. cekini	5.98	5.67
Nemške marke	58.47½	58.42½
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	131 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4%	99	65
Ogerska papirna renta 5%	94	75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi.	118	50
Kreditne srečke	100 gld.	184
Radolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	126
Tramway-društ. velj 170 gld. a. v.	228	—

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdozratnejše žilodolne bočesti. — Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroidje, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črvenim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper belč tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. — One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbe in pošiljave pa jedino v lekarni **Cristofolletti v Gorici**; v Ljubljani v lekarnah **U. pl. Trnkoczy in G. Piccoli**; v Trstu v lekarnah **C. Zanetti in G. B. Rovis**; v Beljaku v lekarni **dr. Kumpf**; v Postojni v lekarni **Fr. Baccarelli**. (348—4)

Živinozdravnik

z dobrimi spričevali, kateri se bavi že mnogo let z izvrstnim uspehom z živinozdravništvom. — **želi spremeniti službo.** — Sposoben bi bil za kako večjo graščino, ker jako dobro razumeje tudi živinarstvo in sadjarstvo. Več pove iz prijaznosti upravištvo „Slovenskega Naroda“.

(617—3)

Das Parteiwesen

der

Slaven in Böhmen

Betrachtet an der Hand der Versammlung des prager altösterreichischen Parteitages.

Von einem österreichischen Patrioten.

Brošurica ta izšla je ravno in je dobila v „Narodni Tiskarni“ za ceno 80 kr., po pošti 5 kr. več.

(367—9)

!! Za lovsko sezono !!

Največjo izber orožja pod jamstvom za dobro in strel, kot lovske in salonske puške, revolverje, kakor tudi patrone in vso lovsko pravico prodaja po ceni

(605—2)

FRAN KAISER

puškar in prodajalec orožja
Ljubljana, Šelenburgove ulice.

Posebno se opozarja na puške lastnega izdelka. — Poprave se najhitreje in najceneje izvrše.

Prav lepa in dobra

m o k a

dobiva se pri

(623—1)

JOŽETU KOBE-tu
poleg nunske cerkve v Ljubljani.

Svojo

veliko zalogo lesa

vsake vrste priporočam slavnemu občinstvu v porabo. — Svojo že poprej dobro znano

lesno trgovino na Žabjaku

pomnožil sem sedaj tako, da lahko ustrezam v vsakem oziru.

(624—1)

Anton Drašček,

Zvonarske ulice št. 13.

Patentovane Strakosch-Boner-jeve

stroje za pranje in munge

priporoča

(57—45)

ALEKSANDER HERZOG

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 6.

Katalogi zastoj in franko.

Slavnemu občinstvu se uljudno naznanja, da je

RESTAVRACIJA

„HOTEL EVROPA“

na Dunajski cesti v Ljubljani

pod vodstvom gosp. Olimps-a Caramitti-ja (Italijana)

zopet otvorjena.

Dobiti je prav dobro vino, izvrstna jedila in točno postrežbo.

Od četrtka naprej

(618)

vsak dan godba.

Nadejajoč se mnogobrojnega obiska, se vsem častitim gostom že naprej zahvaljujem.

Brnska sukna

razpošilja po tovarniških cenah

tovarniška zaloga sukna
SIEGEL-IMHOF
v Brnu.

Za elegantno jesensko ali zimsko moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dolžnosti 3-10 metra, to je 4 Dun. vatli. 1 odrezek velja:

gl. 4.80 iz navadne

gl. 7.75 iz fine

gl. 10.50 iz jako fine

gl. 12.40 iz najfinejše

(621) pristne (1)

ovčje volne.

Nadalje so v največji izbi: s svilo pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, palmerston in boy za zimske suknje, loden za lovce in ekonomne, peruvienne in tosking za salonske obleke, — sukno za ženske obleke itd.

Za dobro blago in točno doposiljatev se jamči. Uzorec zastoj i franko.

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapiščine

Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. — Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bode gotovo vsakomu, ki se zanima za srbate Srbe in njih pesem, dobro došla. Dobiti je v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani za ceno 30 kr., po pošti 32 kr.

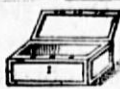
Hiša na prodaj

v Kolodvorskih ulicah št. 12,

za vsako podjetje (prodajalnice, gostilno, mesarijo i. t. d.) pripravna, v prav dobrem stanju.

Več se izve pri posestnici ravno tam.

(626)

Proti ognju varne

železne kasete,

ki se dajo z vijaki pritrditi, kakor tudi rabljene in nove, proti

ognju varne

BLAGAJNICE

prodaja cenó

S. BERGER, Wien, Bräunerstr. 10.

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasičena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška

Rimska slatina

pri Rogateci.

Srečno združenje prirode in umetnosti, neprekosljiva dijetetična pijača, kakeršne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda,

zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napolnjena, bolj se peneča, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudniških vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbništvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem).

(305—16)

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(104—29)

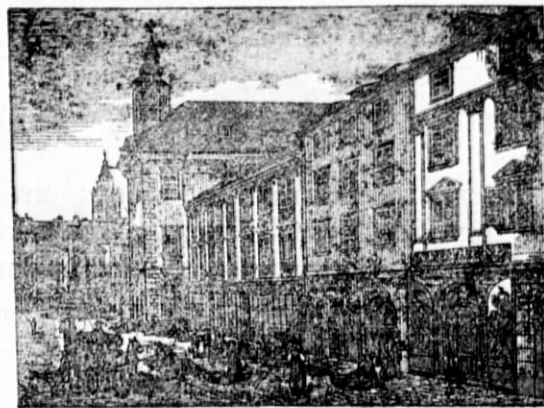
priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem

na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarstvo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna strgula, škarje za gošenice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem Mestnem trgu

priporoča tukaj popisana najboljše in sveže zdravila. Ni za dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. — Lekarna Trnkóczy-jeve trdke je pet, in sicer: Na Dunaji Viktor pl. Trnkóczy, V., Hundsturmstr. 113 (tudi kemična tovarna); dr. Oton pl. Trnkóczy, III., Radeckypfatz 17; in Julij pl. Trnkóczy, VIII., Josefstädterstr. 30. V Gradcu (na Štajerskem): Vendelin pl. Trnkóczy. V Ljubljani: Ubald pl. Trnkóczy. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tam ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodci in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje sile pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodci, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo, 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht)

je odlično najboljše zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žilnih, otekline, otrpnele ude in kite itd. Malo časa čez se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Mallen“ z zraven stojecim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat gld. 4.50. Če ni na steklenici zraven stojčega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite.

Planinski zeliščni sirop kranjski

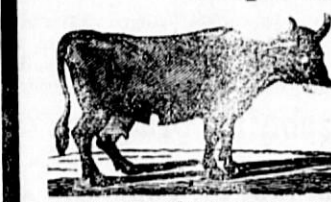
za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratobol, jetiko, prsne in pljučne bolečine. 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 gld. Samo ta sirup za 56 kr. je pravi.

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasani človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrih in obistnih boleznih; — v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev. Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, pljučnih in vratnih boleznih; — ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. — Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v križi itd., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvinnjenji, tiščanjod sedla in oprave, pri sušici itd., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hlabih. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

SVARILLO! Naši izdelki so pristni, zanesljivi in zjamčeni, ce imajo ime Trnkóczy in našo varstveno znamko. Zoper ponarejanje istih se sodnijski postopa.

Vsa tu našeta zdravila se pristna dobivajo samo

v lekarni Trnkóczy v Ljubljani

zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljajo.

Naznanilo.

Visoka c. kr. deželna vlada **dovolila je občine Medvode**

tri letne semnje

za blago in živino, in sicer: za konje, govedo, drobnico, prašiče, vsakovrstno kramarsko blago, narejeno obleko, vsakovrstno železnino in kmetijsko orodje.

Semnji bodo v **Preski** pri železnični postaji v **Medvodah**, in to

dne 3. marca, dne 4. septembra in dne 4. novembra slednjega leta. — Ako bo kateri omenjenih dni nedelja ali praznik, bo semenj drugi dan.

Županstvo v Medvodah.

(582—3)

J. Cvajner.

Privatni spodnji gimnazij

v Gradci

(kateremu je c. k. ministerstvo dalo pravico javnosti za I. razred) s pripravljanim razredom za srednje šole.

Preskušeni penzionat za 30 gojencev.

Imejitelj in voditelj:

Gradec.

Fran Scholz,

(480—10)

preskušeni gimnazijski učitelj.

„RAZZIA“

(599—3)

je priznано najboljši prašek za mrčese na svetu.

Ta izključni izdelek firme **J. Neumann & C. na Reki** je jedino od „Société centrale d'Insectologie“ v Parizu diplomovano in aprobovano mrčese uničujoče sredstvo.

Glavno zalogo za **Kranjsko** ima

„RAZZIA“ se prodaja le v plombovanih ploščevinastih puščicah s podpisom in varstveno znamko izdelovalateljev.

Ivan Luckmann v Ljubljani.

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor **Drasche**, profesor **Schnitzler**, pok. profesor **Oppolzer**, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zapovedujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vnetnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto, ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi **Dr. Popp-ovih** zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gnil.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, ž njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe. **Dr. Popp-a** zeliščeno milo proti spuščanju vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: **Anatherin** ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gl. 1.— in gl. 1.40. — **Anatherin** zobna pasta v puščicah po gl. 1.22. — **Aromatična** zobna pasta à 35 kr. — **Zobni prašek** v škatlicah po 63 kr. — **Zobna plomba** v etniji gl. 1.—. — **Zeliščeno milo** à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene **Anatherin** ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljen preparat, s katerim se zobje prežgoda uničijo, se izrecno svari. (615—47)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Bačarič, lekar; na Krškem: F. Bömes, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Branne, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Črnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Slavnemu občinstvu si usojam najudaneje naznanjati, da sta **Janez Uran** in **Alois Večaj** iz zadruge

Fran Jeunika & Comp.

tovarna lončenih pečij

v Ljubljani, Tržaška cesta št. 29

z dnem 12. avgusta t. l. izstopila, ter, da sem z imenovanim dnem sam tovarno prevzel.

Za mnoga naročila se priporoča, vedno solidne postrežbe zagotavljajoč, odličnim spoštovanjem in udanostjo

Fran Jevnikar

tovarna lončenih pečij
v Ljubljani, Tržaška cesta št. 29.

(626—1)

Južno-Štajerska hranilnica

s sedežem

v Celji.

To hranilnico ustanovili so okraji: **Vransko, Gornji grad, Šoštanj, Šmarje in Sevnica**, ki so prevzeli za ta zavod posebno in splošno poroštvo za polno varnost ulagateljev.

Vsprejema uloge od vsakega in jih obrestuje po 4%; za uloge mladoletnih in za druge jednake hranilne uloge se izdajajo posebne obrestne knjižice.

Daje posojila posebno na zemljišča in druge vrednostne zastave, potem okrajem, občinam in posojilnicam za 5%ne obresti.

Pisarno ima v Celji na Glavnem trgu št. 101 in uraduje vsak torek in petek od 9. do 12. ure predpoldne.

Po pošti se pa opravi vse vsaki čas.

Obrazci za prošnje dobivajo se brezplačno od ravnateljstva, kakor tudi poštno-hranilnični listi za poštne prosto pošiljanje denarjev.

(601—3)

Ravnateljstvo
Južno-Štajerske hranilnice.

Za čas stavbe

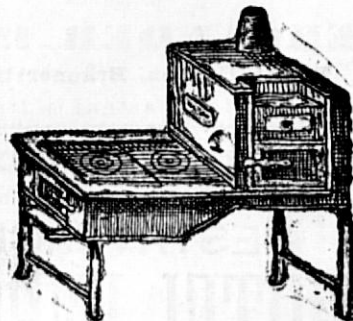
priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železoliti gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove. (103—29)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengsfelder Gyps) za gnojenje polja.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.